

POSTANOWIENIE

Dnia 11 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie K. L. oskarżonego z art. 159 k.k. i inn.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 11 stycznia 2024 r.
wniosku Sądu Rejonowego w Dębicy o przekazanie - na podstawie art. 37 k.p.k. -
sprawy o sygnaturze II K 706/22 do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**przekazać sprawę oskarżonego K. L. (sygn. II K 706/22) do
rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu – Sądowi
Rejonowemu w Tarnowie.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 1 grudnia 2023 r. Sąd Rejonowy w Dębicy wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie sprawy oskarżonego K. L. (sygn. akt II K 706/22) oskarżonego z art. 159 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Sąd występujący z wnioskiem umotywował go tym, że do rozpoznania tej sprawy w sądzie właściwym miejscowo został wyznaczony – na skutek losowania, któremu podlegali wyłącznie sędziowie wydziału cywilnego, z uwagi na wyłączenie od orzekania w tej sprawie sędziów wydziału karnego - sędzia orzekający w wydziale cywilnym, a sprawa ma zawiły i złożony charakter, co wynika z zaleceń wskazanych przez sąd odwoławczy, który uchylił, zresztą po raz drugi, rozstrzygnięcie sądu pierwszoinstancyjnego zapadłe wobec tego

oskarżonego, co uzasadnia twierdzenie o zaistnieniu sytuacji mogącej wywołać wątpliwości co do możliwości bezstronnego i szybkiego osądzenia tej sprawy przez sędziego orzekającego jedynie w sprawach cywilnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek jest zasadny.

Oczywistym dla Sądu Najwyższego jest, że w sytuacji wyłączenia od orzekania w danej sprawie sędziów wydziału karnego, a taka sytuacja miała miejsce w tym wypadku, do orzekania w takim postępowaniu są nie tylko uprawnieni, lecz wręcz zobowiązani inni sędziowie sądu właściwego miejscowo i dopiero wyłączenie również tych sędziów uprawniałoby do zainicjowania procedury z art. 43 k.p.k. Wynika to z zasady określonej w art. 45 ust. 1 Konstytucji RP. Co więcej, praktyka orzecznicza wskazuje, że orzekający w sprawach karnych sędziowie cywiliści spełniają konstytucyjne wymogi sądu właściwego, niezależnego, bezstronnego i niezawisłego. Podnieść również należało, że z punktu widzenia interesu stron pożądanę byłoby poddanie ich sprawy osądowi przez podmiot specjalizujący się w danej dziedzinie prawa, nie oznacza to jednak, iż sędzia orzekający od wielu lat w innej kategorii spraw jest pozbawiony wskazanych atrybutów, które powinny cechować każdego sędziego. Dla rozwiązania tego konfliktu wartości zasadne było, zdaniem Sądu Najwyższego, odwołanie się do charakteru sprawy, w której przychodzi sądowi orzekać, z zastrzeżeniem, że nie może to oznaczać automatyzmu w uznaniu, iż brak doświadczenia czy specjalizacji sędziego może skutkować nierzetelnością postępowania.

Właśnie uwzględnienie charakteru tej sprawy, zarzutu postawionego oskarżonemu, jak też dwukrotności uchylenia rozstrzygnięć zapadłych w jego sprawie, zaleceń sądu odwoławczego o charakterze faktycznym jak i prawnym co do sposobu dalszego procedowania w tej sprawie, po uchyleniu wyroku uniewinniającego tego oskarżonego od popełnienia zarzuconego mu czynu, powiązanych z wywodami tegoż sądu co do możliwości ustalenia zakresu odpowiedzialności oskarżonego na gruncie art. 159 k.k., ale również w płaszczyźnie art. 158 § 1 k.k., możliwości zakwalifikowania tego czynu jako prezentującego charakter chuligański, daje podstawy do stwierdzenia, że we wskazanej sytuacji organizacyjnej, przedmiotowa sprawa o złożonym charakterze

faktyczno – prawnym, powinna - z uwagi na brak możliwości rozpoznania tej sprawy przez sędziego orzekającego w wydziale karnym, zostać rozpoznana przez inny sąd właściwy rzeczowo, aby nie budzić społecznych i realnych wątpliwości co do rzetelności procedowania sądu, a tym samym co do bezstronności i niezawisłości sądu rozstrzygającego sprawę tego oskarżonego.

Mając na uwadze tak scharakteryzowane dobro wymiaru sprawiedliwości, które byłoby zagrożone rozpoznaniem tej sprawy przez sąd właściwy miejscowo, należało przekazać ją do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu - Sądowi Rejonowemu w Tarnowie, dysponującego odpowiednim składem osobowym - sędziów orzekającym w sprawach karnych, gwarantującym rzetelne i sprawne jej rozpoznanie.

Z tych względów orzeczono jak na wstępie.

[J.J.]

[ał]